

przedemerytalnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organy rentowe pobrane z tego tytułu kwoty, w wysokości uwzględniającej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne, zaliczają na poczet przyznanego świadczenia. Kwoty te traktuje się jak świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

6. Kwota zaliczona na poczet przyznanego świadczenia nie może być wyższa niż ustalona za poszczególne miesiące okresu, o którym mowa w ust. 5, kwota emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej.

7. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub inny organ rentowy przekazuje kwotę zaliczoną na poczet przyznanego świadczenia, o której mowa w ust. 5, na rachunek

bankowy Funduszu Pracy właściwego powiatowego urzędu pracy, który wypłacił zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne za okres przed dniem przejęcia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznawania i wypłaty świadczeń przedemerytalnych.

Art. 31. Po rocznym okresie obowiązywania ustawy minister właściwy do spraw pracy przedstawi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, w okresie 3 miesięcy, sprawozdanie z realizacji ustawy, z uwzględnieniem skutków finansowych oraz liczby świadczeniobiorców.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2004 r., z wyjątkiem art. 2—12, 14, 16, 18, 20, 21, 23, 25 ust. 1—4 i 6 oraz art. 26—28, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1253

sygn. akt III SW 6/04

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 24 maja 2004 r.

w sprawie ważności wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych dnia 28 marca 2004 r. w województwie dolnośląskim w okręgu wyborczym nr 3

Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych:

Przewodniczący: Prezes Sądu Najwyższego: Walerian Sanetra,

Sędziowie Sądu Najwyższego: Krystyna Bednarczyk, Teresa Flemming-Kulesza, Katarzyna Gonera, Beata Gudowska, Zbigniew Hajn, Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Andrzej Kijowski, Roman Kuczyński, Jerzy Kuźniar, Jerzy Kwaśniewski, Zbigniew Myszka, Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Barbara Wagner, Andrzej Wasilewski,

Protokolanci: Agnieszka Maj, Magdalena Rączka

z udziałem zastępcy Prokuratora Generalnego Karola Napierskiego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej Ferdynanda Rymarza po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu jawnym w dniu 24 maja 2004 r., biorąc pod uwagę, iż:

1. podstawą prawną przeprowadzenia wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej jest art. 215 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. —

Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499, ze zm.),

2. ze sprawozdania Państwowej Komisji Wyborczej przesłanego do Sądu Najwyższego dnia 19 kwietnia 2004 r. wynika, że nie są jej znane fakty mogące być podstawą kwestionowania ważności wyborów,
3. do Sądu Najwyższego wpłynął jeden protest przeciwko ważności wyborów. Po jego rozpoznaniu, w postanowieniu z dnia 18 maja 2004 r., III SW 2/04, Sąd Najwyższy wyraził opinię, że zarzut niesprawdzenia przez Okręgową Komisję Wyborczą we Wrocławiu prawidłowości ustalenia wyników głosowania we wszystkich obwodach w okręgu nr 3 jest częściowo zasadny oraz że są zasadne zarzuty, iż w Obwodowej Komisji Wyborczej nr 15 we Wrocławiu wydano kartę do głosowania osobie, która nie okazała dokumentu tożsamości, po zakończeniu głosowania nie przeliczono powtórnie wszystkich niewykorzystanych kart oraz że Przewodniczący Komisji otworzył urnę w momencie, gdy niewykorzystane karty do głosowania nie

były zabezpieczone w zapieczętowanej kopercie. W opinii Sądu Najwyższego nie miało to wpływu na wynik głosowania. Pozostałe zarzuty protestu uznano za bezzasadne,

4. Prokurator Generalny wniósł o podjęcie uchwały stwierdzającej ważność wyborów,
5. Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wniósł o podjęcie uchwały stwierdzającej ważność wyborów,

na podstawie art. 101 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 82 w związku z art. 215 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499, ze zm.),

stwierdza ważność

wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w województwie dolnośląskim

w okręgu wyborczym nr 3, których wynik został podany w obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 29 marca 2004 r. o wynikach wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniu 28 marca 2004 r. (Dz. U. Nr 56, poz. 552).

Przewodniczący: *Walerian Sanetra*
Prezes Sądu Najwyższego

Sędziowie Sądu Najwyższego: *Krystyna Bednarczyk, Teresa Flemming-Kulesza, Katarzyna Gonera, Beata Gudowska, Zbigniew Hajn, Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski, Andrzej Kijowski, Roman Kuczyński, Jerzy Kuźniar, Jerzy Kwaśniewski, Zbigniew Myszka, Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Barbara Wagner, Andrzej Wasilewski*

1254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 18 maja 2004 r.

w sprawie świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza celnego do pełnienia służby w innej miejscowości

Na podstawie art. 20 ust. 3 i art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki przyznawania lokali mieszkalnych lub tymczasowych kwater funkcjonariuszom celnym przeniesionym do pełnienia służby w innej miejscowości, z której dojazd jest znacznie utrudniony;
- 2) wysokość świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 3) szczegółowe warunki zwrotu kosztów przeniesienia, w tym kosztów podróży;

4) wysokość, warunki przyznawania i zwracania równoważnika pieniężnego, wzory wymaganych dokumentów, podmioty właściwe do jego przyznawania i wypłaty lub odmowy przyznawania, a także sposób postępowania w przypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, przyznaje się lokal mieszkalny lub tymczasową kwaterę w miejscowości, w której stale lub czasowo pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej, albo równoważnik pieniężny.

2. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu, przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższej miejsca zamieszkania, bez uwzględnienia dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której funkcjonariusz dojeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

3. W przypadku gdy z miejscowości, o których mowa w ust. 2, istnieją różne możliwości dojazdu, do ob-

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 106, poz. 1119).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1934 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623.